

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/3/2018
Identifikačné číslo spisu:	9018200042
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9018200042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci odsúdeného D. L. pre zločin krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa § 127, 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za ktoré bol odsúdený rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt z 12. mája 2014, sp. zn. 7 Hv 23/14w, a tieto rozhodnutia boli uznané a nariadené vykonať na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2014, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. januára 2015, sp. zn. 6 Urto 7/2014, na neverejnom zasadnutí 18. júla 2018 prerokoval sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 01. februára 2018, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. L. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 01. februára 2018, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 415 ods. 1 Tr. por., § 68 ods. 5 Tr. zák., návrh odsúdeného D. L., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. -D., na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uznaného a vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, zo dňa 28.10.2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Urto 7/2014, zo dňa 22.01.2015, v spojení s uzneseniami Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, zo dňa 30.06.2015, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, zo dňa 13.10.2015, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, zo dňa 13.06.2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Urtost 4/2017, zo dňa 15.08.2017 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, zo dňa 17.10.2017 zamietol.

Uznesenie ihneď po jeho vyhlásení napadol sťažnosťou odsúdený, ktorú doposiaľ neodôvodnil. Prokurátor po vyhlásení tohto uznesenia sa vzdal práva podať sťažnosť. Uznesenie bolo doručené

prokurátorovi 05.03.2018 a odsúdenému D. L. 23. marca 2018.

Sťažnosťou napadnuté uznesenie spolu so spisom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 2/2014, bola Najvyššiemu súdu predložená 05. apríla 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd sťažnostný na podklade včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným a predložených spisov v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V napadnutom uznesení prvostupňový súd poukázal na odsudzujúci uznávajúci rozsudok krajského súdu a na ďalšie rozhodnutia s tým súvisiace ako aj na ustanovenia § 18 ods. 1 a § 29 zák. č. 549/2011 Z.z., § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2, § 68 Tr. zák. Zaoberal sa návrhom odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na ktorom zotrval aj na verejnom zasadnutí 23.01. a 01.02.2018, kde poukázal na to, že bol krajským súdom nesprávne prepustený podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. po polovici výkonu trestu a nie po vykonaní dvoch tretín trestu tak, ako na to poukázal aj najvyšší súd v rozhodnutí, sp. zn. 2 TdoV 3/2016, kde konštatoval, že súd konanie obvineného podkvalifikoval, keďže správne malo byť posúdené ako zločin a nie prečin. Takisto uviedol, že podľa jeho názoru je chybou aj to, že si súd nevyžiadal hodnotenie z ústavu v rámci konania o jeho návrhu na podmienené prepustenie. Súd v napadnutom rozhodnutí uviedol aj podmienky pre podmienené prepustenie. Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Zákon č. 549/2011 Z.z. už ďalej neupravuje otázku výkonu uznaného cudzieho rozhodnutia, ani podmienky podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa § 29 tohto zákona sa celé vykonávacie konanie použijú ustanovenia slovenského právneho poriadku v oblasti trestného práva. Súd v napadnutom uznesení upriamil pozornosť aj na judikatúru všeobecných súdov, podľa ktorej posúdenie dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmienenom prepustení (§ 66 a § 67 Tr. zák.) je rozhodujúca právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v § 10 a § 11 Tr. zák. Pri právnej kvalifikácii podľa uznaného rozhodnutia (zločin krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa § 127, 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky) ide o úmyselný trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 5 rokov - sadzba 1 až 10 rokov podľa rakúskej trestnej sadzby. Pri zločine (§ 11 ods. 1 Tr. zák.) je lehota pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Z odôvodnenia predchádzajúcich rozhodnutí krajského súdu, resp. Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že konanie odsúdeného L. bolo v uznávacom rozsudku právne podkvalifikované ako prečin, a preto došlo k podmienenému prepusteniu po vykonaní polovice nepodmieneného trestu. U odsúdeného D. L. nebola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, resp. jeho zvyšok, z ktorého už bol raz podmienené prepustený, a to uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 13.10.2015, pričom ustanovenie § 68 ods. 5 Tr. zák. výslovne vylučuje, aby odsúdený mohol byť opätovne prepustený z výkonu toho istého trestu. Hodnotenie odsúdeného pre toto rozhodnutie nebolo potrebné, lebo nebola splnená formálna podmienka uvedená v ustanovení § 68 ods. 5 Tr. zák. Preto splnenie materiálnej podmienky neskúmal.

Z odôvodnením napadnutého uznesenia sa stotožnil aj sťažnostný súd a iba pre úplnosť upriamuje pozornosť na skutočnosti vyplývajúce z predloženého spisu.

Zo spisu sťažnostný súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13.06.2017, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.08.2017, sp. zn. 2 Urtost 4/2017, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z., § 416, § 417 ods. 1 Tr. por., § 68 ods. 2 Tr. zák., bolo vyslovené, že odsúdený D. L., nar XX.XX.XXXX v R., sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13.10.2015, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt z 12.05.2014, sp. zn. 7 Hv 23/14w, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z

28.10.2014, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.01.2015, sp. zn. 6 Urto 7/2014, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov a 13 dní vykoná.

Uznesením Okresného súdu Trnava z 21.09.2017, sp. zn. 15 Nt 69/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.09.2017, podľa § 407 ods. 3 Tr por. bol určený spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody tak, že odsúdený D. L., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R. -D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, vykoná tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené:

1/ trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T 43/2017, z 01.03.2017, vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

2/ rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 28.10.2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Urto 7/2014, z 22.01.2015 vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorým bolo uznané rozhodnutie Landesgericht Eisenstadt, sp. zn.007 HV 23/2014w, z 12.05.2014, právoplatné 16.05.2014, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený s probačným dohľadom uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 13.10.2015 a ktorého zvyšok vo výmere 11 mesiacov a 13 dní má odsúdený vykonať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 13.06.2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Urtost 4/2017, z 15.08.2017, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ďalším uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 17.10.2017, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, podľa § 411 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. a § 9 ods. 1 zák. č. 475/2005 Z.z. odsúdeného D. L., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Leopoldov, preraduje na ďalší výkon trestu odňatia slobody z rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 28.10.2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Urto 7/2014, z 22.01.2015, uzneseniami Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 30.06.2015, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 13.10.2015, sp. zn. 3 Ntc 12/2014, z 13.06.2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Urtost 4/2017, z 15.08.2017 a uznesenia Okresného súdu Trnava, sp. n. 15 Nt 69/2017, z 21.09.2017, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia

do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa odpisu registra trestov z 13.02.2017 odsúdený D. L. bol celkovo 13 krát súdne riešený, z toho v 9 prípadoch za majetkovú trestnú činnosť (krádeže a lúpeže) a 8 krát bol vo výkone trestu odňatia slobody. V skúšobnej dobe krátko po podmienечnom prepustení 18.10.2015 spáchal prečin a pokus k ublíženiu na zdraví spolupáchateľstvom, za čo mu bol Okresným súdom Bratislava V, sp. zn. 1 T 39/2016, zo 04.07.2016, kedy nadobudol aj právoplatnosť, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Ostatným hodnotením z výkonu trestu odňatia slobody ÚVTOS a ÚVV Leopoldov z 03.10.2017 je mu vytýkané, že správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, mával pripomienky k službukonajúcemu personálu, v záťažových situáciách občas zlyhával, vyjadroval sa na personál ústavu spôsobom hraničiacim so zásadami slušného správania, užil lieky inak, ako ich predpísal lekár. Nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný. Ku stabilizácii jeho správania doposiaľ postačoval vždy pohovor. Resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody opakovane páchal trestnú činnosť, priznal užívanie drog, nemal stabilné zamestnanie a nie je vyučený.

O žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z 11.12.2017, uloženého mu uznaným rozsudkom súdu Rakúskej republiky rozhodol Krajský súd v Bratislave 01.02.2017 na verejnom zasadnutí, o ktorom procesné strany boli riadne a včas upovedomené. Pred

rozhodnutím o tomto návrhu príslušný krajský súd na verejnom zasadnutí v prítomnosti prokurátora vypočul odsúdeného, ktorému umožnil uplatnenie všetkých jeho práv a vykonal potrebné dôkazy, ku ktorým sa odsúdený vyjadril. O tejto žiadosti odsúdeného bolo rozhodnuté včas, v zákonnej lehote v zmysle § 415 ods. 3 Tr. por. Najvyšší súd z tohto postupu krajského súdu nezistil procesnoprávne pochybenia a napadnuté uznesenie považuje za zákonné.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že krajský súd v súlade so zákonom rozhodol, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody zamietol, čo aj príliehavým spôsobom odôvodnil.

Uvedené neodôvodňuje zmenu napadnutého uznesenia v akomkoľvek smere. Pochybenia pri právnej kvalifikácii (namiesto zločinu prečin) a podmienené prepustenie už po polovici vykonaného trestu odňatia slobody (nie po výkone 2/3 trestu) neboli v neprospech odsúdeného, naopak boli v jeho prospech. V súčasnosti toto pochybenie už nie je možné napraviť. Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sa odsúdený domáha, aby bol posúdený prísnejšie - právna kvalifikácia a vyššia hranica podmieneného prepustenia, teda sťažnosť je v jeho neprospech, čo odporuje ustanoveniu § 186 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého sťažnosť v neprospech obvineného môže podať len prokurátor.

Najvyšší súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.